

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

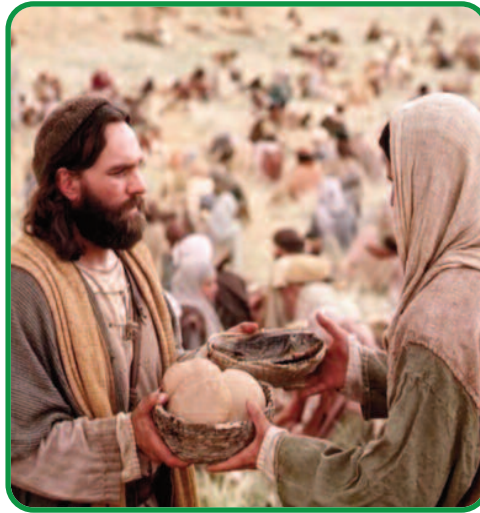
2015. július 26.
Évközi 17. vasárnap

Éhes emberek

Wass Albert: Te és a világ című írásából származik a következő idézet: „Gondolj szájalommal azokra, akik el akarják hitetni veled, hogy nincs Isten. Mert romokban fekszik a házad. Mert meghaltak sokan, akiket szerettél. Mert kevés a kenyér és sok a nyomorúság.”

Az író nagy éleslátással fogalmazza meg az alapvető emberi igényeket és azok hiányát. Biztonságra vágyunk, de sok esetben elbizonytalanodunk és kicsúszunk alólunk a talaj, ezt jelenti, hogy romokban hever az otthonunk, a házunk. Vágyakozunk arra, hogy szeressünk másokat és mások szeressenek minket, de magányosnak, elveszettnek érezzük magunkat, ha elveszítjük szereteteinket. Ha nincs meg a mindennapi élelmünk és megélhetésünk, akkor végtelenül nyomorúságosnak tartjuk az életünket. E hiányokat megtapasztalva sokan arra a következtetésre jutnak, hogy nincs Isten, mert ha létezne, akkor gondoskodna biztonságunkról, megmutatná szeretetét irántunk és megadna mindent, ami a földi élethez szükséges. Az még csak a kisebb gond, ha valaki így gondolkodik, de az már nagyobb, hogy másokkal is el akarja hitetni, hogy ezen gondok, problémák azt jelzik, hogy Isten nem létezik.

Kár volna tagadnunk az életünkben jelenlévő nehézségeket. Azt is kár volna tagadni, hogy a társadalomban sokféle módon jelen van az egyenlőtlenség, az igazságtalanság. Az viszont már nem logikus, hogy ezek a jelenségek azt mutatják, hogy egy Isten nélküli világban élünk. Miként mi, ugyanúgy Isten is látja ezeket a problémákat, és segít ezeken, de ezt csak a hívó veszi észre.

Az evangéliumok beszámolnak arról, hogy útja során Jézus számos emberi problémával és betegséggel találkozott, ezeket észrevette és segítette az embereken, olykor csodával szüntette meg a bajt. Ennek egyik példája a csodálatos kenyérszaporítás esete, amelyet a mai vasárnap evangéliumában olvasunk. A felé igyekvő néptömeget meglátva Jézus veszi észre, hogy ezek az emberek éhesek, valamilyen módon gondoskodni kell számukra éleletről. Ezért kérdezi: **„Honnan vegyünk kenyeret, hogy legyen mit enniük?”** (Jn 6,5). Fülöp apostol arra gondol a Mester kérdése hallatán, hogy talán lehetne számukra kenyérrel segíteni, de most rengeteg kenyérré volna szükség. Fülöp kijelentéséből inkább a lemondás, a beletörődés érződik, úgy gondolja, hogy olyan helyzetbe kerültek, amit nem lehet, nem tudnak megoldani.

A szükséghelyzetben megoldást kereső Péter apostol már tovább jut, mint Fülöp, ő már felajánlja „az emberi keveset,” az öt kenyeret és a két halat, amelyet majd Jézus az ő isteni hatalmával képes sokká változtatni. Ő már látja, hogy kevés a kenyér, de nagy a nyomorúság, nagy a szükség, mert sok az éhes ember.

Valóban kevés?

Az apostolok így értékelik a helyzetet, mert még nem sejtik mire készül, nem tudják mire képes Jézus.

Jézus pedig csodát tesz, elegendő ételmet ad a több ezer embernek. Valóban kevés a kenyér? Isten kezében nem. Ha az ő kezébe adjuk azt a keveset, ami a miénk, akkor már nem lesz kevés, hanem elegendő lesz. Valóban nagy a nyomorúság?

Lehet, hogy az apostolokhoz hasonlóan mi is kilátástalannak látjuk a helyzetet és nem tudunk megoldást, de ha bízunk Isten segítségében, meg fogjuk tapasztalni az ő gondoskodását.

Csak az a kérdés, hogy van-e bátorságom odaadni neki az öt kenyeret és a két halat?

Adj kenyeret!

Urunk, Jézus Krisztus! Mindazok, akik megtapasztalták az általad véghezvitt csodát és ettek a megszáporított kenyérből, később is várták, hogy megismételd cselekedetedet és újból kenyeret adj nekik.

A te kezében egy falat kenyér is tömeget táplál. Mindaz a kevés, ami tőlünk fakad, kezében világot tápláló gazdagsággá változik.

Tanítványaid később is vágyakozhattak arra, hogy újra egyenek abból a kenyérből, amelyet egyedül te vagy képes adni. Vágyukat beteljesítetted, amikor az utolsó vacsorán kenyeret adtál nekik s a kenyérben saját testedet. Add nekünk mindig az élő kenyeret, s e kenyérben önmagad, hogy örök életünk legyen!

Évközi 17.
vasárnap
2Kiv 4,42-44
Ef 4,1-6
Jn 6,1-15

Hétfő
Kiv 32,15-24.30-34
Mt 13,31-35

Kedd
Kiv 33,7-11;
34,5b-9.28
Mt 13,36-43

Szerda,
Szent Márta
1Jn 4,7-16
Jn 11-19-27
v. Lk 10,38-42

Csütörtök
Kiv 40,16-21.34-38
Mt 13,47-53

Péntek
Lev 23,1,4-11.15-16.
27.34b-37
Mt 13,54-58

Szombat
Lev 25,1,8-17
Mt 14,1-12

Évközi 18.
vasárnap
Kiv 16,2-4.12-15
Ef 4,17.20-24
Jn 6,24-35